

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ สื่อแผ่นพับภาษาไทยเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเฉพาะใน 14 จังหวัดภาคใต้ของไทย คือ กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นแผ่นพับที่ผลิตในปี พ.ศ. 2541 จำนวน 14 ชุด (จังหวัดละ 1 ฉบับ) ผู้จัดทำ คืองานพัฒนาข่าวสาร กองบริการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แผ่นพับดังกล่าว มีลักษณะเป็นเล่มมีความหนาประมาณ 10-12 หน้ามีรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัด ที่หน้าปกเพียงรูปเดียว เหตุผลที่แผ่นพับของงานพัฒนาข่าวสารกองบริการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไม่สามารถลงรูปภาพประกอบได้จำนวนมากเพราะความจำกัดในด้านงบประมาณ และต้องการผลิตในปริมาณที่มาก เพื่อให้เพียงพอสำหรับแจกจ่ายไปยังสำนักงานการท่องเที่ยวใน จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ส่วนด้านในแผ่นพับแต่ละชุดนั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัด ข้อมูล เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และข้อมูลเกี่ยวกับผู้จัดทำ ซึ่งเน้นการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ละเอียดและถูกต้อง นอกเหนือจากการให้ข้อมูลแล้ว ยังสอดแทรกการสร้าง ความสนใจกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความ คล้อยตามไปในขณะที่อ่าน และเกิดความสนใจอยากมาท่องเที่ยว การสร้างความสนใจในเนื้อหา ทำได้โดยการ ใช้กลวิธีการเพื่อการจูงใจ

การเขียนเพื่อการจูงใจ คือ การเขียนในลักษณะเชิญชวน ชักจูงใจให้คล้อยตาม เห็นดีเห็น งามตามไปด้วยไม่ใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อเท็จจริง แต่ต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความคิด เห็นคล้อย ตามมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องที่เขียน และเกิดพฤติกรรมตอบสนองตามที่ตั้งใจไว้ ดังนั้นการ ดึงดูดความสนใจในแผ่นพับจึงขึ้นอยู่กับภาษาเขียนในแผ่นพับที่ผู้เขียนจะต้องใช้กลวิธีการเขียนเพื่อ สร้างแรงจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากจะมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือการวิเคราะห์เนื้อหาในสื่อแผ่น พับและกลวิธีการเขียนเพื่อการจูงใจ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหา

เนื้อหา คือ ข้อมูลความรู้เบื้องต้นซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่าน เพื่อให้มีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับจังหวัดและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัดก่อนจะตัดสินใจเลือกไปยังแหล่ง ท่องเที่ยว เนื้อหาแบ่งได้ 3 ประเภท คือ เนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัด เนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยว กับการท่องเที่ยว และเนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้จัดทำซึ่งข้อมูลทั้ง 3 ประเภทนี้มีการจัดลำดับเป็น

หัวข้อย่อยต่าง ๆ เพื่อความเป็นระเบียบสวยงามและง่ายต่อการอ่าน หัวข้อย่อยที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลแต่ละประเภท มีดังนี้

1.1 เนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัด ซึ่งประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย คือ คำขวัญประจำเมือง ประวัติเมือง การปกครอง และอาณาเขต หัวข้อย่อยเหล่านี้เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจังหวัด เน้นความถูกต้องและเนื้อหาที่เข้าใจง่าย การเขียนสำหรับหัวข้อย่อยเหล่านี้ ส่วนมากเป็นการเขียนแบบบรรยาย คือ การเขียนเพื่อบอกให้ผู้อ่านได้รับทราบว่าภายในจังหวัดนั้นมีอะไรบ้าง เช่น มีประวัติความเป็นมาอย่างไร มีเส้นทางคมนาคมทางใดบ้าง แบ่งเขตการปกครองออกเป็นกี่อำเภอ หรือมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใดบ้าง เป็นต้น ลักษณะการเขียนแบบบรรยายนี้ผู้เขียนจะใช้รูปประโยคที่สั้นกระชับได้ใจความตรงไปตรงมา อ่านแล้ว เข้าใจได้ทันทีไม่กำกวมซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเขียนเพื่อประชาสัมพันธ์ที่มุ่งสื่อข่าวสาร ความคิดเห็น สร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีและความถูกต้อง

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าสนใจหรือแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของแผ่นพับเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ผู้เขียนจะต้องให้ความพิถีพิถันในการใช้ภาษาที่สละสลวย สร้างความสนใจและมีเนื้อหาที่น่าสนใจตาม ทั้งนี้เพื่อต้องการจูงใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกมายังแหล่งท่องเที่ยว โดยปกตินักท่องเที่ยวจะแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองสิ่งที่ตนเองต้องการตามรสนิยมของตนเอง หรือตอบสนองสิ่งที่ตนเองขาดหายไป เช่น นักท่องเที่ยวบางคนมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาหรือป่าಯอมให้ ความสนใจที่อยากจะมาสัมผัสกับสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่ตนเองยังไม่เคยมีประสบการณ์ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เพราะฉะนั้นในการให้ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวในสื่อแผ่นพับ ผู้เขียนจึงต้องนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวหลาย ๆ ประเภท และในการนำเสนอเนื้อหาหรือรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละประเภทนั้น ย่อมต้องใช้กลวิธีการเขียนที่แตกต่างกันไป เพื่อให้เกิดการจูงใจและให้การสื่อความหมายผ่านเนื้อหานั้นประสบผลสำเร็จมากที่สุด จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การเขียนในหัวข้อย่อยสถานที่ที่น่าสนใจจะใช้กลวิธีการเขียนจูงใจหลายวิธีด้วยกัน เช่น การเปรียบเทียบ การใช้จุดจับใจ การอ้างหลักฐานหรือแหล่งข่าว การใช้กลุ่มชน การเสนอความคิดเห็น การสร้างทางเลือก และการทำนายผล เป็นต้น ในการเลือกใช้กลวิธีดังกล่าวนี้ ต้องเลือกใช้ให้เหมาะกับเนื้อหาแต่ละประเภทด้วย เช่น สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พบว่า ใช้กลวิธีการเขียนโดยการใช้จุดจับใจมากที่สุด และสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ พบว่า ใช้การเขียนแบบใช้หลักฐานอ้างอิงมากที่สุด ส่วนหัวข้อย่อยการเดินทาง เทศกาลงานประเพณี กีฬาพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง และสิ่งอำนวยความสะดวก (ซึ่งได้แก่ สถานที่พัก และร้านอาหาร) จัดเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่นกัน พบว่าส่วนมากใช้การเขียนแบบบรรยาย เน้นการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ถูกต้อง

1.3 เนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้จัดทำ ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ของผู้จัดทำสื่อแผ่นพับบอกให้ผู้อ่านได้ทราบถึงรายละเอียดของผู้ผลิตสื่อแผ่นพับ เพื่อความสะดวกในการติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

การที่ผู้เขียนให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้อ่านในหลาย ๆ หัวข้อเช่นนี้ ช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น เพราะมีข้อมูลมากพอที่จะช่วยในการเลือกตอบสนองในสิ่งที่ตนเองพึงพอใจมากที่สุด และเนื่องจากพื้นที่ในสื่อแผ่นพับมีจำกัด แต่ผู้เขียนต้องการนำเสนอข้อมูลหลายประเภท การเขียนหรือการให้รายละเอียดจำเป็นต้องใช้ประโยคที่สั้นแต่ได้ใจความชัดเจน ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือยแต่ใช้คำที่กระชับเข้าใจง่าย

2. การวิเคราะห์หลักวิธีการเขียนเพื่อการจูงใจ

มีการใช้กลวิธีการเขียนเพื่อการจูงใจ ทั้งหมด 7 กลวิธีดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบ การเขียนแบบเปรียบเทียบที่ได้นำมาใช้มี 2 วิธี คือ อุปมาและอุปลักษณ์ เป็นการเขียนที่เน้นให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจในสาร มีจินตนาการถึงความงดงามของแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงด้วยการใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบคำว่า “คล้าย” “เหมือน” เพื่อสื่ออารมณ์ สร้างความรู้สึกให้คล้อยตามและเข้าใจเนื้อหาของสารนั้นได้ง่าย พบกลวิธีการเขียนเปรียบเทียบมากในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2.2 การใช้จุดจับใจ จุดจับใจที่ใช้ได้แก่ จุดจับใจโดยใช้อารมณ์หรือใช้ภาษาเชิงอารมณ์ส่วนใหญ่ใช้ในรูปของ การเล่นเสียง การใช้สมญานาม ปฏิพจน์ อติพจน์ การใช้ภาษาเชิงอารมณ์นี้เป็นการสร้างจุดจับใจในสาร โดยการเลือกสรรถ้อยคำที่ไพเราะ หรือถ้อยคำที่ผู้รับสารสามารถสร้างภาพตามไปได้ในขณะที่อ่าน ทำให้เกิดการจูงใจหรือเกิดความซาบซึ้งจากถ้อยคำเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสจากพยัญชนะต้นที่เหมือนกันเพื่อช่วยให้ประโยคเกิดความไพเราะ หรือการใช้ถ้อยคำที่เกินจริงมากระตุ้นความรู้สึกผู้อ่านให้เกิดจินตนาการตามไปในขณะที่อ่าน จุดจับใจถัดมา คือ จุดจับใจโดยใช้ความกลัว สำหรับการเขียนสื่อแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวนี้ ระดับของความกลัวที่ใช้จะเป็นความกลัวระดับต่ำไม่สร้างความกระวนกระวายให้กับผู้อ่านจึงทำให้สารมีความดึงดูดใจและสร้างความน่าสนใจน่าติดตามของสาร นอกจากนี้ยังมีการใช้จุดจับใจโดยใช้แรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจที่ใช้ในการเขียนสื่อแผ่นพับนี้จะเป็นแรงจูงใจที่สื่อความหมายไปในการสร้างภาพบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เป็นต้น การใช้จุดจับใจชนิดนี้ผู้ส่งสารต้องสร้างแรงจูงใจหลาย ๆ อย่างเพราะแรงจูงใจบางอย่างอาจมีผลกับคนคนหนึ่งแต่กับบางคนอาจจะไม่มีผล เพราะการใช้แรงจูงใจนั้นจะเกิดผลกับผู้รับสารที่มีประสบการณ์เดิมกับบางสิ่งบางอย่างและเมื่อผู้เขียนได้นำเสนอเรื่องราวที่ตรงกับประสบการณ์เดิมเหล่านั้นการจูงใจจึงจะเกิดขึ้น

2.3 การอ้างหลักฐานหรือแหล่งข่าว แหล่งที่มาของหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมากล่าวอ้างส่วนมากมาจากหลักฐานทางโบราณคดีและยังคงมีปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน โดยผ่านการเห็นชอบจากกรมศิลปากรสามารถยืนยันและมีความน่าเชื่อถือได้ นอกจากนี้ยังมีการอ้างอิงบุคคลต่าง ๆ ที่เป็น

ที่รู้จักอย่างดีของคนทั่วไปหรือคนในท้องถิ่น โดยบุคคลที่อ้างถึงนี้ คือผู้ที่ได้สร้างคุณงามความดีให้แก่อุบัติการณ์นั้น ๆ จนเป็นที่ยอมรับและเคารพของคนทั่วไปหรือของคนในท้องถิ่นนั้น ส่วนการอ้างหลักฐานทางตำนาน ในบางท้องถิ่นมีประวัติความเป็นมา หรือที่มาของชื่อจังหวัด ชื่อของสถานที่ที่อาจเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตหรือที่เรียกกันว่าตำนานนั่นเอง การอ้างหลักฐานทางตำนานเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสาร

การอ้างหลักฐานแหล่งข่าวจะเน้นเรื่องการสร้างความน่าเชื่อถือของสาร เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความศรัทธาและความมั่นใจในสารมากยิ่งขึ้นตลอดจนเกิดความรู้สึกคล้อยตาม

2.4 การใช้กลุ่มชน หรือการแสดงให้เห็นถึงความเป็นพวกเดียวกัน ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึง จากแผ่นพับสามารถแบ่งกลุ่มชนออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

2.4.1 กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง เช่น สนใจเฉพาะเรื่องศิลปวัฒนธรรม, สนใจเฉพาะเรื่องโบราณคดี เป็นต้น ในการแบ่งกลุ่มชนนี้ผู้วิจัยใช้ลักษณะทางภาษาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งคือ สังเกตการใช้ภาษาของผู้เขียนได้ว่าจะใช้คำที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษของกลุ่มนักท่องเที่ยว เช่น คำว่า นักปีนป่าย นักสะสมของเก่า เป็นต้น จากคำเหล่านี้ผู้อ่านจะทราบได้ทันทีว่าตรงกับความชื่นชอบของตนเองหรือไม่ ส่วนคำที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวทั่วไปจะไม่ค่อยมีคำที่พิเศษแต่จะเขียนบอกอย่างชัดเจน เช่น “เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวทั่วไป” หรือ “นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมแวะไปชมกันมาก”

2.4.2 กลุ่มคนในพื้นที่ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นกลุ่มคนในพื้นที่ทั่วไป ได้แก่ ชาวบ้าน กลุ่มคนที่นับถือศาสนาและความเชื่อเดียวกันในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งก็มี ทั้งชาวไทย ชาวจีน และชาวมุสลิม ถ้าสังเกตจากลักษณะการใช้ภาษาพบว่าผู้เขียนใช้คำที่บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชนในพื้นที่ทั่วไป เช่น คำว่า ชาวบ้าน ชาวมุสลิม เป็นต้น และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มคนในพื้นที่เฉพาะ จากการศึกษาพบว่า มีสองกลุ่ม คือ กลุ่มชาวเล และกลุ่มชนเผ่าชาวกู กลุ่มชนกลุ่มนี้จะแตกต่างจากกลุ่มคนในพื้นที่ทั่วไปตรงที่กลุ่มชนเหล่านี้จะมีเขตที่อยู่อาศัยเฉพาะกลุ่ม ไม่ได้อาศัยอยู่ทั่วไป มีประเพณีและขนบธรรมเนียมเฉพาะกลุ่มของตนซึ่งก็เป็นประเพณีที่แตกต่างไปจากกลุ่มชนในพื้นที่ทั่วไป

การเขียนเพื่อการจูงใจโดยการใช้กลุ่มชนนี้จะสามารถสร้างการจูงใจให้กับสารได้เมื่อผู้รับสารเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นพวกเดียวกันกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ผู้ส่งสารเสนอ หรือหลังจากที่ได้อ่านสื่อแผ่นพับแล้วผู้รับสารมีความสนใจเป็นพิเศษในกลุ่มชนต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นการจูงใจให้ผู้รับสารตัดสินใจเลือกมายังแหล่งท่องเที่ยวได้

2.5 การเสนอความคิดเห็น มีการเสนอความคิดเห็นที่หลากหลายให้ผู้รับสารได้มีโอกาสตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ตนชื่นชอบ หรือที่เหมาะสมกับตนมากที่สุดลักษณะการใช้ภาษา พบว่า มีการใช้คำว่า “ควร” และคำว่า “หรือ” มากที่สุด เป็นคำที่บ่งบอกถึงลักษณะของการให้อิสระในการเลือก

2.6 การสร้างทางเลือก มีทั้งการสร้างทางเลือกโดยการเขียนแสดงให้เห็นเป็นรายการอย่างชัดเจน ง่ายต่อการอ่าน และสามารถตัดสินใจเลือกได้อย่างรวดเร็วและมีการสร้างทางเลือกในรูปแบบ

การใช้ภาษา คือ ไม่ได้เขียนแจ่มแจ้งแสดงเป็นรายการให้เห็นอย่างชัดเจน แต่เป็นการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นถึงทางเลือก คือใช้คำว่า “นอกจากนี้” “หรือ”

2.7 การทำนายผล ลักษณะภาษาที่ใช้ คือคำว่า “ซึ่งคาดว่า” แสดงให้เห็นถึงการคาดการณ์ การทำนายผลล่วงหน้า และจงใจให้ผู้อ่านเกิดความอยากรจะพิสูจน์ถึงคำทำนายนั้น ผลการศึกษา เอกสารแผ่นพับพบการเขียนลักษณะนี้ไม่เด่นชัดนัก จะเป็นไปได้ในลักษณะของการคาดการณ์ล่วงหน้ามากกว่า เพราะลักษณะของการทำนายผลนั้นจะต้องเป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบถึงผลที่จะตามมาจากเหตุการณ์ที่กำลังกล่าวถึงโดยเขียนทำนายผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากเหตุการณ์ที่กำลังกล่าวถึง

กลวิธีการเขียนเพื่อจูงใจที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ผู้ส่งสารใช้เพื่อต้องการสื่อให้ผู้รับสารเห็นภาพชัดเจนขึ้นกว่าการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นในขั้นแรก เพราะนอกเหนือจากการให้ข้อมูลข้อเท็จจริง หรือความรู้เกี่ยวกับจังหวัด สถานที่ท่องเที่ยว และผู้จัดทำแล้ว ผู้ส่งสารยังสอดแทรกอารมณ์ ความรู้สึกที่ละเอียดละออผ่านทางการใช้ภาษาเพื่อให้ผู้รับสารเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจในสารอย่างลึกซึ้ง โดยเลือกเฟ้นถ้อยคำภาษาและสร้างจุดจับใจในสาร เพื่อต้องการให้สารนั้นสามารถจูงใจผู้รับสารให้ได้มากที่สุดและเกิดการตอบสนอง คือ ผู้รับสารเกิดความคล้อยตาม และเกิดการกระทำที่ตามมา คือ การตัดสินใจมายังแหล่งท่องเที่ยวนั่นเอง

กลวิธีการเขียนเพื่อจูงใจที่พบว่ามีมากที่สุด คือ การอ้างหลักฐานหรือแหล่งข่าว พบมากในเนื้อหาเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ประวัติเมือง เน้นการสร้างความน่าเชื่อถือของสารเพื่อให้ผู้รับสารเกิดความมั่นใจ รองมาเป็นกลวิธีการเขียนโดยการใช้จุดจับใจ ซึ่งจุดจับใจที่ใช้มากที่สุดสองอันดับคือ จุดจับใจโดยใช้แรงจูงใจ และจุดจับใจโดยใช้อารมณ์ กลวิธีการเขียนโดยการอุปมาเป็นกลวิธีที่ใช้มากเป็นอันดับที่สาม เพื่อเน้นให้ผู้อ่านเกิดความคล้อยตามและเกิดมโนภาพพบมากในเนื้อหาเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวโดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผ่นพับ

1. ในแผ่นพับของงานพัฒนาข่าวสาร กองบริการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ละจังหวัดควรมีการนำเสนอทุกหัวข้อย่อยให้ครบถ้วนเหมือนกันทุกจังหวัด เช่น หัวข้อคำขวัญประจำเมือง ควรจะมีในแผ่นพับทุกจังหวัด เพราะเป็นสิ่งแรกที่ผู้รับสารจะได้อ่านจากเอกสาร และเป็นการกล่าวถึงภาพรวมของจังหวัดนั้น ๆ ข้อมูลด้านประวัติเมือง จะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบความเป็นมาของจังหวัด และเป็นความรู้เบื้องต้นที่เป็นประโยชน์ สามารถสร้างแรงจูงใจในสารได้
2. การใช้ภาษาในสื่อแผ่นพับควรระมัดระวังในเรื่องการใช้คำที่ถูกต้อง เพราะคำบางคำถ้าเขียนผิดความหมายก็เปลี่ยนไป เช่น แผ่นพับจังหวัดชุมพร หัวข้อสถานที่ท่องเที่ยว หาดทรายสีวิ ค่ำว่า ถนนลาดยาง ที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คือคำว่า ราวดยาง และแผ่นพับจังหวัดสตูล ในหัวข้อการเดินทางคำว่า อำเภอรัตนภูมิ ที่ถูกต้องคือ อำเภอรัตภูมิ นอกจากนี้การใช้คำ

ราชาศัพท์ ในแผ่นพับจังหวัดสุราษฎร์ธานี หัวข้อประวัติเมือง ผู้เขียนใช้คำว่า โปรด ๆ ที่ถูกต้องควรใช้ว่า โปรดเกล้า ๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยในด้านต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของสื่อแผ่นพับของงานพัฒนาข่าวสาร กองบริการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร
2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสื่อแผ่นพับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. การจัดลำดับเนื้อหาที่มีผลต่อการจูงใจในสื่อแผ่นพับ
4. ความต้องการข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว